

Land! Land! Land! Hør Herrens ord Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 2

FEBRUAR 1949

3. årgang

STOL PÅ GUD.

«Jeg vet de tanker jeg tenker angående eder, sier Herren, fredstanke og ikke til ulykke, å gi eder fremtid og håp».

Jer. 29. 11.

Disse ordene synes jeg er overordentlig gode. De viser vei og åpner rike fremtidsperspektiver. Gud — den allmektige — tenker altså på deg og meg, ja, Han har omsorg for oss. Han vil oss bare vel. Han makter også å lede alt slik for den enkelte at det skal bli til velsignelse, dersom Han også får lov til å bestemme og lede oss.

Likevel står vi mennesker ofte rådville og spørrende. Vi kommer med våre mange hvorfor og hvortil. Både smått og stort ønsker vi å forstå. Det kan også være godt og vel. Men vi må nok innrømme at det finnes mange ting som vi likevel ikke kan fatte. Det gjelder dagliglivet og ved særlige begivenheter, når motgang og vanskeligheter møter oss, når sykdom og død banker på i hjemmet eller hos våre kjære. Da er vi straks ferdige med våre spørsmål: Hvorfor skulle dette komme? Kunne ikke den allmektige og kjærlige Gud ha ordnet det anderledes?

Jo visst! Gud kunne. Vi tviler ikke på det, men likevel griper Han slett ikke alltid inn på noen særlig måte. Hans tanker og planer er anderledes enn våre. Selv under motgang og vanskeligheter ønsker Han å lede alt så det blir til velsignelse — altså slett ikke til ulykke, men for å gi oss fremtid og håp. — Den store ulykke for

et menneske er nemlig å komme bort fra Gud eller å være borte fra Ham. Forstår vi dette?

For oss alle gjelder det derfor å finne ut Guds tanker og veier og innrette oss etter dem. Da vil vi få se alt i et klarere lys.

Imidlertid må vi nok innrømme at den veien vil vi nødig gå. Vi vil ha det etter våre planer og våre ønsker. Og når ikke det skjer, blir vi misfornøyde. Men slik burde det ikke være. — «Skulle vi ta imot det gode av Gud og ikke ta imot det onde?»

Det som vi i øyeblikket synes er ondt, regner kanskje Gud for det beste. Nettopp ved det vil Han hjelpe oss frem på rett vei. Det Gud sender er til enhver tid det beste.

Vi tenker nok ofte at det burde være solskinn og medgang hele livet igjennom, men Gud ser anderledes på det. Han forstår at det slett ikke ville være godt for oss. Det gamle ord som sier at «det skal sterk rygg til å bære gode dager», har gyldighet også i dag.

Det som vi regner for gode dager, blir ofte til skade istedenfor til gagn. For just i slike tider har vi lett for å ta feil. I medgangens dager vokser vår selvtillit og vi får gjerne mindre og mindre bruk for Gud. Og det er nok det verste som kan hende et menneske. Jesus uttrykker det slik: «Hva gagnar det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?» — Intet på jorden kan oppveie sjelens forlis. Derfor gjelder det fremfor alt å holde sje-

Hilsen fra Rikshospitalet.

En ukes tid har jeg nå hatt den uvante opplevelse å ligge på Rikshospitalet. Og jeg skal si det er forandring fra det daglige liv i Spydeberg. Livsrytmen blir en helt annen. Bare fremmede mennesker i nye omgivelser. Borte fra arbeidet og henvist til sykesengen og det som dermed følger. Dessuten omgitt av syke på alle kanter, mer eller mindre dårlige — sanket sammen fra øst og vest, ja, helt oppe fra Finnmark. Det er mennesker i forskjellig alder og yrke. Her er det sykdommen som interesserer, eller kanskje rettere — helbredelsen. For alle vil gjerne bli friske. Det er jo derfor de er kommet hit.

Her utføres også et menneskekjærlig, godt og interessert arbeid for alle, fra sykesøstre og assistentene til overlægen som er professor og samtidig har med utdannelsen av den nye lægegenerasjon å gjøre. Snilde og vennlige er de også — til dels rent overstrømmende til tross for at de går blant syke dagen lang, så en kunne tenke de hadde grunn til å bli misstøtte og triste. Det skal også sies at det er et stort gode å slippe å se sure og grinete fjes når en er syk — ja ellers også for den saks skyld.

Pasientene får sitt stell og tilsyn fra morgen til kveld, ja, endog om natten, legemlig føde og åndelig kost. Alt dette trenges om det skal bli fremgang og sunnhet, både legemlig og åndelig. Av og til om kveldene synger og spiller noen av søstrene. I blant kommer også ungdommer fra byen med sang og vitnesbyrd, og om søndagen holder sykehuspresten andakt. Den daglige sjelesorg utføres sykehusprestene. — Her er virkelig noe å gjøre både for den ene og den andre, når en tar i betraktning at på dette lille område lever henimot 2000 mennesker.

Samtidig skal det også sies at det er et uvurderlig gode med slike sykehus. Visstnok vil de fleste helst unngå sykehusene! men når sykdom-

len sunn og frisk. Det er nettopp dette Guds førelse med den enkelte av oss går ut på. Og just fordi en stor del mennesker regner helt omvendt, inntreffer så mange tankevanskeligheter og uforståelige ting for dem. De ser ikke Guds vei og hans plan.

Vi trenger derfor å bli stille for Gud, søke nærmere inn til Ham og rette oss i smått og stort etter hans ord og vilje, så skal vi få se Hans plan med oss tydeligere. Da vil vi nok også bli enige med Gud i høyere grad enn før, og kanskje vi da vil takke Ham for sådant som vi før knurret over.

Guds vei med oss var likevel god. Han som bor i det høye har på tross av alt fredstanker og kjærlighetstanker med oss, ikke til ulykke, men for å gi oss fremtid og håp. — Vi får oppleve at det å hvile på Guds ord og løfte gir trygghet og fred.

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgitt av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf. 8

men innfinder seg, er en nok gla til at de finnes.

Pasientene synes også jevnt over å være ved godt mot her til tross for alle undersøkelser, prøver og målinger som de må gjennomgå. Dette er selvfølgelig av den aller største betydning for å kunne gjøre gode fremskritt mot full sunnhet.

Et godt samspill mellom pasienter, søstre og den moderne legevitenskaps fremste menn i vårt land, vil sikkert gi gode resultater når Gud legger sin velsignelse til. Og det var gildt å merke her en dag at selveste professoren kom med en klar og grei uttalelse i denne retning. Når vitenskapen ikke i sin selvtilfredshet går mot Gud, men inn under hans ledelse og signende hender, da er der i sannhet gode utsikter. — En slik utvikling ønsker vi i vårt land til gagn både for syke og friske.

Hermed en hjertelig hilsen til alle bladets leserne med Rom. 8, 28. Red.

Et ord til ungdommen.

I dag hadde jeg lyst til å komme med et spørsmål til deg, du ungdom, ja, gjerne til deg som er kommet opp i årene også. Kunne du ved din konfirmasjon skrive en stil som den jeg nedenfor skal referere? Den er skrevet av en konfirmant i Bjelland, Vest-Agder. Jeg fant den i «Samleren». Den var skrevet på nynorsk men jeg oversetter den til bokmål, for da faller det nok lettere å lese den. Her har du den:

«Min menighet.»

Da jeg ble døpt, ble jeg opptatt i Bjelland menighet. Jeg ble et lem av menigheten og kan derfor med rette kalle den min. Med i menigheten er alle de som bor i Bjelland og som tilhører den norske kirke. Menigheten har trang til å komme sammen og høre og lære Guds ord, og det naturlige samlingsstedet er kirken. Den er midtpunktet for det religiøse livet i bygda.

Kirken er 154 år gammel. Fritt og vakkert ligger den midt i bygda. Dypt og malmfullt har kirkeklokkene kallet, og slekt etter slekt har funnet veien inn gjennom kirkedøren.

Mesteparten av det religiøse arbeidet i menigheten faller på kirken. Her foregår gudstjenesten, altergangen, barsedåpen, konfirmasjonen og konfirmantforberedelsen, brudevigsel og begravelser. I det hele får den enkelte noe å gjøre med kirken hele livet igjennom. Den mest høytidelige av kirketjenestene er, synes jeg i all fall, gudstjenesten. Gjennom gudstjenesten får menigheten be sammen, de får kristelig kunnskap på samme tid som det blir knyttet sterke bånd mellom prest og menighet. I gudstjenesten er det også ofte barsedåp og nattverd. Konfirmasjon er det en gang om året — om høsten. — Gudstjenesten faller oftest på søndag formiddag, og da kaller vi den høymesse. I livets store feststund, brudevigselen, er det også stor høytid. Men ved begravelsen, når dødens skygger faller inn, er det sorg.

Det materielle ved kirken, f. eks. ved, lys og

Fra Studentforbundet.

16. februar 1899 ble Norske Studenters Kristelige Forbund dannet som en sammenslutning av en rekke allerede eksisterende Kristelige studentforeninger. Forbundet kan altså i år feire sitt 50 års jubileum.

Vi som utgjør Forbundet i dag vil ikke være anonyme ved en slik anledning. Vi mener det er riktig at norske menigheter får vite om oss — hva Forbundet er i dag, hva det kan og vil gi og om de svære arbeidsoppgaver Forbundet står overfor.

Ved vårt universitet studerer i dag ca. 7000 unge mennesker. Disse vil om noen år være spredt rundt i landet og få ansvarsfulle oppgaver som leger, lærere, prester, jurister osv. Akademikeren har et særlig ansvar i samfunnet og det kreves ikke bare kunnskaper og dyktighet til å bære dette ansvar. Det kreves også et livsgrunnlag, en tro. Vi er overbevist om at det som kan gi våre studenter et sant livsgrunnlag er en personlig tro på Jesus Kristus som frelser. Mange står utenfor denne tro. Det er så meget som særlig stenger studenten fra å gripe den som sin egen, og han står spørgende uten fast holdepunkt i tiden.

Vi vil i vårt arbeid sette alt inn på å treffe studenten der han står med sine forutsetninger, gi ham svaret og søke å vinne ham for Kristus. Studentforbundets første oppgave er misjonerende, og vår misjon blant studenter er fundert på Bibelen og vår kristne tro.

Vi i Studentforbundet har de samme intellektuelle forutsetninger som de andre, men vi vet at Kristus er en levende virkelighet for oss, og vi vet at Han kan gi andre studenter svaret på deres innerste problem som er synd og utilstrekkelighet.

Det å være et åndelig hjem for den kristne student er en annen viktig oppgave Forbundet har. Forbundet har ansvar også for å gi den kristne student et kristent studentmiljø i studietiden hvor han kan få åndelig oppbyggelse og gjennom et sunt kristent fellesskap få hjelp i sine egne vanskeligheter og få hjelp til å drive personlig sjelevinnerarbeid blant sine studiekamerater.

En forening kan ikke dekke sine medlemmers

renhold, blir stelt med av et menighetsråd. Det er også en stor oppgave for menighetsrådet å holde kirkegården vakker, så den lager en verdig ramme omkring Guds hus.

Det religiøse arbeidet i kirken har nok meget å si for menigheten, men som en god nummer 1 kommer skolen. På skolen får barna den første religiøse opplæring, den som danner grunnlaget for en videre utvikling. De får lære grunnsetningene i den kristne troen. På skolen får de også lære bibel- og kirkehistorie.

Barna får den første kristendoms-kunnskap på skolen, men den aller første kjennskap får de hjemme hos mor og far. I hjemmene og skolestuene blir det holdt søndagsskoler. Der blir det også holdt bønnemøte. Det er oftest emissærer, omreisende talere for Indremisjonen, som taler her. I Bjelland er det en misjonsforening som driver religiøst arbeid for misjonen. I hver krets har de en kretsleser, som ordner med de førnevnte møter. Av og til er det kristelige ungdomsleirer i bygda. Det er misjonsforeningen som arrangerer disse.

Det er flere kvinneforeninger som arbeider for forskjellige formål, f. eks. indre- og ytre misjonen.

I det hele er det et allsidig religiøst arbeid i min menighet. Det er «mangfoldig, dog ens i grunnen».

hele kristelige behov. En forening er ingen kirke. Derfor søker vi i Forbundet å føre studenten til kirkens gudstjeneste og dens sakrament.

Studenten må bli gla i kirken slik at han siden naturlig kan finne sin plass i menighetens liv. Vi er en gren av den Norske kirke i studentverdenen. Det vil vi betone sterkt. Vi vender oss derfor i full frimotighet til menighetene for å få all mulig hjelp i vårt viktige arbeid. Vi er også villige til å yte de menigheter vi kommer i kontakt med den hjelp vi kan gi.

Forbundet begynte som en misjonsforening, og misjonen har alltid vært en givende inspirasjonskilde i det kristelige studentarbeid — slik også i dag. I vårt arbeid mener vi at det er meget viktig å stå i levende forbindelse med verdensmisjonen slik at misjonens mektige kall i dag til akademikeren kan bli hørt og forstått og at misjonen kan bli en hjertesak for den enkelte. Vi har sett at misjonen angår oss i særlig grad som kristne akademikere og vi ber om en misjonsvekkelse i vårt akademiske liv.

Sammen med den voksende misjonsorientering i Forbundet — hører dets økumeniske linje. Forbundet er tilsluttet Verdens Kristelige Studenterbevegelse og dette gir oss rike muligheter til å få kontakt med kristne studenter over hele verden og fra alle kirkesamfunn. Det er en nødvendig kontakt for en kristen student.

Det må også nevnes at Forbundet har et kulturelt ansvar. Vi kan ikke stenge kristendommen ut fra vårt åndsliv. Som kristne studenter har vi forpliktelse til å prege åndslivet med vårt kristne livssyn. Vi vil være med å kjempe for en kristen kultur.

Forbundet er en underavdeling i Norges Kristelige Studenterbevegelse. I bevegelsens virke inngår som et viktig ledd arbeid blant gymnasiaster over hele landet. Disse oppgavene på skolene er like viktige som Forbundets oppgaver på universitetene og det faller i nær tilknytning til dette da det vesentlig er studenter som arbeider blant gymnasiastene og den viktigste rekrutering til Forbundet skjer gjennom gymnasiastforbundene.

For oss som har hatt den store lykke å være med i Forbundet den senere tid er det en glede å konstatere en økende aktivitet og oppslutning. Det at den enkelte student blir kristelig beriket i Forbundet og blir besjelet med en gla kampånd er en velsignet garanti. Vi får oppleve at Gud virker blant oss, og vi ser svar på våre bønner.

Oslo i Januar 1949.

For Norske Studenters Kristelige Forbund

Agnete Fischer.

Sverre Smaadahl
sekr.

Et stort liv.

Dersom du bare vil utrette noe «stort», kan du komme til å kaste bort hele ditt liv, mens du venter på en anledning som aldri kommer. Men trofast å oppfylle alle plikter i din stilling; å utnytte til det ytterste i din gjerning hver gave Gud har gitt deg; å bære de mange små kjedeligheter og hverdagslige vanskeligheter likeså modig som martyrene bar steile og hjul; å finne et vakkert trekk hos den som søker å skade deg; å oppta i vennligste mening uvennlige ord og handlinger;

Dette er å leve et stort liv.

F. B. Meyer.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreining. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonument m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverar — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg.</p> <p>Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>